

ग्लोबल महातेज

<https://epaper.globalmahatej.com/>

RNI. NO. MAHBIL /25/A0192

वर्ष १ ले

अंक : २२०

रविवार, दि. ०३ मे २०२६

पाने : ४

अमळनेर

किंमत : ३ रुपये

Email - globalmahatej@gmail.com

२ मे चे अभीष्टचिंतन

डॉ. शरद बाविस्कर
अमळनेरश्री. जोरव छाजेड
अमळनेरश्री. शामकात पाटील
पनकारश्री. विलासराव पाटील
अध्यक्ष : ज्योतीबा फुले माध्य. विद्यालयश्री. मोनल कासार
अमळनेर

दिनविशेष

३ मे

- दादासाहेब फाळके यांचा राजा हरिश्चंद्र हा पहिला भारतीय मूकपट्ट प्रदर्शित झाला.
- नेताजी सुभाषचंद्र बोस यांनी ऑल इंडिया फॉरवर्ड ब्लॉकची स्थापना केली.
- जय हिंद भारतीय तिकीट प्रसिध्द

गर्व से कहो स्वदेशी है हम...! स्वदेशी ही खरिदेंगे हम...!!

स्वातंत्र्यपूर्व संग्रामातील स्वदेशीची हाक आता पुन्हा देवू या. नवरात्रोत्सवात आपण आदिमाया आदिशक्तीचा जागर करतो त्याप्रमाणेच स्वदेशीचाही जागर करूया...! सच्च्या भारतीयांवर जेव्हा-जेव्हा परकीय आक्रमण होते तेव्हा-तेव्हा ते प्रचंड त्वेषाने पेटून उठतात...!! आता तीच वेळ येऊन ठेपली आहे...!!! जय भारत...!! जय स्वदेशी...!!

अमळनेरमध्ये 'स्व-गणने'चा शुभारंभ आमदार अनिलदादा पाटील, नगराध्यक्ष डॉ. बाविस्कर यांच्याकडून जनगणनेची ऑनलाईन नोंदणी

नोंदणीसाठी नागरिकांनी डिजिटल सुविधेचा लाभ घेण्याचे प्रशासनाचे आवाहन

अमळनेर : ऑनलाईन स्व-गणना माहिती भरताना आमदार अनिलदादा पाटील, दुसऱ्या छायाचित्रात नगराध्यक्ष डॉ. परिक्षित बाविस्कर शेजारी नगरसेवक महेश देशमुख व प्रा. भरतसिंग परदेशी.

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : भारत सरकारच्या 'जनगणना २०२७' च्या पहिल्या टप्प्याला सुरुवात झाली असून, अमळनेर शहरात आमदार अनिल पाटील व नगराध्यक्ष डॉ. परिक्षित बाविस्कर यांनी स्व-गणना करून शुभारंभ केला असून या प्रक्रियेला उत्कृष्ट प्रतिसाद मिळत आहे. अमळनेरकरांसमोर एक उत्तम आदर्श निर्माण करत आमदार, नगराध्यक्ष, सन्माननीय नगरसेवक आणि

अमळनेर नगरपरिषदेच्या अधिकारी व कर्मचाऱ्यांनी आज आपली ऑनलाईन 'स्व-गणना' यशस्वीरित्या पूर्ण करून जनगणनेच्या राष्ट्रीय कार्यात आपले सक्रिय योगदान दिले. आमची जनगणना, आमचा विकास या ध्येयवाक्याखाली यंदा प्रथमच नागरिकांना स्वतःच्या मोबाईल किंवा संगणकावरून माहिती नोंदवण्याची डिजिटल सुविधा देण्यात आली आहे. या नव्या आणि सुरक्षित

प्रणालीचा अवलंब करत, लोकप्रतिनिधी आणि पालिका प्रशासनाने se.census.gov.in या अधिकृत पोर्टलवर जाऊन स्वतःच्या कुटुंबाची माहिती भरली आणि आपला एस ई आय डी प्राप्त केला. १५ मे पर्यंत चालणाऱ्या या ऑनलाईन स्व-गणनेमध्ये जास्तीत जास्त नागरिकांनी सहभाग नोंदवावा. ऑनलाईन प्रक्रियेनंतर मिळणारा एस ई आय डी नागरिकांनी सुरक्षित ठेवावा. जेव्हा १६ मे ते १४ जून

या कालावधीत नगरपरिषदेचे प्रणाली घरोघरी सर्वेक्षणासाठी येतील, तेव्हा त्यांना फक्त हा एस ई आय डी घ्यायचा आहे. यामुळे प्रत्यक्ष सर्वेक्षणाचा वेळ मोठ्या प्रमाणावर वाचणार आहे. अमळनेर शहराची १००% अचूक माहिती शासनापर्यंत पोहोचवण्यासाठी सर्वांनी या प्रक्रियेत सहभागी व्हावे, असे आवाहन मुख्याधिकारी गणेश शिंदे यांनी केले आहे.

“

जनगणना हा आपल्या देशाच्या, राज्याच्या आणि शहराच्या विकासाचा मुख्य पाया आहे. प्रशासनाने तंत्रज्ञानाचा वापर करून उपलब्ध करून दिलेली ही 'स्व-गणना' सुविधा अत्यंत सोपी आणि वेळेची बचत करणारी आहे. अमळनेरमधील प्रत्येक सुजाण नागरिकाने या आधुनिक सुविधेचा लाभ घेऊन स्वतःची आणि कुटुंबाची माहिती अचूकपणे भरावी आणि राष्ट्रीय कर्तव्यात सहभागी व्हावे - अनिलदादा पाटील, आमदार, अमळनेर

“

अमळनेर शहराच्या पुढील १० वर्षांच्या विकासाचे नियोजन, पायाभूत नागरी सुविधा आणि शासकीय योजनांची प्रभावी अंमलबजावणी ही जनगणनेतील आकडेवारीवरच अवलंबून असते. सर्व लोकप्रतिनिधी व पालिका कर्मचाऱ्यांनी आज आपली जबाबदारी पार पाडली आहे. आता अमळनेरकरांनीही पुढाकार घेऊन १५ मे पूर्वी आपली 'स्व-गणना' पूर्ण करावी आणि नगरपरिषदेला सहकार्य करावे. डॉ. परिक्षित बाविस्कर, नगराध्यक्ष, अमळनेर

भरधाव चारचाकीची दुचाकीला धडक; ज्येष्ठ शिक्षक डी. ए. सोनवणे यांचा भव्य सेवापूर्ती सोहळा

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : धुळ्याकडून येणाऱ्या चारचाकीने मोटरसायकलला जोरदार धडक दिल्याने मोटरसायकलस्वार गंभीर जखमी झाल्याची घटना १ मे रोजी सकाळी ७ वाजेच्या सुमारास मंगरूळ येथे एमआयडीसी पेट्रोलपंपासमोर घडली. याबाबत अधिक माहिती अशी की आतिक हनिफ बागवान रा कोष्टीवाडा अमळनेर हा मोटरसायकल क्रमांक एम एच १९ यु ८६१६ हिच्यावर धुळे जात असताना तो मंगरूळ पेट्रोल पंपासमोर उभा असताना धुळ्याकडून येणारी चारचाकी क्रमांक एम एच ०४, के एल ५००७ वरील चालकाने गाडी वेगाने आणून जोरात

धडक दिल्याने मोटरसायकलसह आतिक जोरात फेकला गेला. चार चाकीने देखील ५० फुटांवर जाऊन पलट्या खाऊन रस्त्यापालिकडे घरांसमोर जाऊन पडली. आतिकच्या डोक्याला, पायाला, कमरेला मार लागला. त्याला १०८ मध्ये उपचारासाठी दवाखान्यात रवाना केले. जखमीचा भाऊ हाशिम हानिफ बागवान याने अमळनेर पोलीस स्टेशनला फिर्याद दिल्यावरून मोटरवाहन कायदा कलम १३४ (ब), कलम १८४, भारतीय न्याय संहिता १२५ (अ), १२५ (ब), कलम २८१ प्रमाणे गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. घटनास्थळी हेडकॉन्स्टेबल कैलास शिंदे यांनी भेट दिली.

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : येथील स्व. पं. श्रीमती इंदिरा गांधी विद्या मंदिरातील ज्येष्ठ उपशिक्षक दंगलदास आचार्य सोनवणे (डी. ए. सोनवणे) यांचा दीर्घ ३४ वर्षांच्या प्रदीर्घ आणि निष्ठेच्या शैक्षणिक सेवेनंतर भव्य सेवापूर्ती सोहळा शनिवार, दि. २ मे २०२६ रोजी अत्यंत उत्साहात आणि भावूक वातावरणात संपन्न झाला. सकाळी ९.३० वाजता शाळेच्या प्रांगणात आयोजित या सोहळ्यात सोनवणे सरांच्या शैक्षणिक योगदानाबद्दल कृतज्ञता व्यक्त करण्यात आली. त्यांनी तीन दशकांहून अधिक काळ त्यांनी शेकडो विद्यार्थ्यांचे आयुष्य

अमळनेर : ज्येष्ठ शिक्षक डी. ए. सोनवणे यांच्या सेवापूर्ती सोहळ्याप्रसंगी उपस्थित ओमप्रकाश मुंदडा, मंगळग्रह सेवा संस्थेचे उपाध्यक्ष एस. एन. पाटील, सचिव सुरेश बाविस्कर आदी मान्यवर.

घडवण्यात मोलाचा वाटा उचलला आहे. एक शिस्तप्रिय आणि अभ्यासू शिक्षक म्हणून त्यांची ओळख संपूर्ण तालुक्यात आहे. या कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी संस्थाध्यक्ष ओमप्रकाश (भाऊ) मुंदडा होते. प्रमुख अतिथी

म्हणून महात्मा गांधी शिक्षण प्रसारक मंडळाचे प्रतिनिधी उपस्थित होते. तसेच विशेष अतिथी म्हणून डॉ. डीगंबर महाले यांची उपस्थिती लाभली. या सोहळ्याला विविध शैक्षणिक संस्थांचे पदाधिकारी,

सामाजिक क्षेत्रातील मान्यवर, शिक्षक-शिक्षिका, शिक्षकेतर कर्मचारी, माजी विद्यार्थी, नातेवाईक व मित्रमंडळी मोठ्या संख्येने उपस्थित होती. सोनवणे परिवाराच्या वतीने सर्व उपस्थितांचे आभार मानण्यात आले.

संत सखाराम महाराज यात्रोत्सव

अमळनेर : संतश्री सखाराम महाराज यात्रोत्सवात पालखीचे दर्शन घेताना भाविक. दुसऱ्या छायाचित्रात प्रभू श्रीराम, सितामाता, लक्ष्मण व हनुमानाच्या पेहरावात चिमुकले.

वैशाख पौर्णिमेला संत सखाराम महाराज यात्रोत्सवाची भव्य पालखी मिरवणूक उत्साहात

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : बोला सखाराम महाराज की जय म्हणत वैशाख शुद्ध पौर्णिमेला १ मे रोजी संत सखाराम महाराज यात्रोत्सवाची पालखी मिरवणूक उत्साहात पार पडली. संपूर्ण राज्यातून भाविक दर्शनाला आले होते. परंपरेप्रमाणे सकाळी हभप प्रसाद महाराज यांनी वाडी संस्थामध्ये लालजींची व विठ्ठल रुख्मिणीची पूजा करून नदीत समाधीचे दर्शन घेतले. पालखीमध्ये लालजींची मूर्ती ठेवून पालखी मिरवणुकीला सुरुवात झाली. पालखीच्या पुढे भालदार चोपदार घोड्यावर, संत सखाराम महाराजांचा टूट्टरवर सजवलेला पुतळा, गरुड हनुमान यांच्या प्रतिमांचा रथ, राम लक्ष्मण, सीता हनुमान यांचा सजीव

देवाचा, नगराखाना, तांबेपुरा जागृत हनुमान मित्र मंडळाचे एकमेव लेझीम पथक, तसेच भुसावळ चा रेल्वे पथकाचा बँड होता तर पालखीच्या मागे संत सखाराम महाराजांच्या चांदीच्या पादुका होत्या. त्यामागे हभप प्रसाद महाराज अनवाणी चालत होते. भाविकांची दर्शनासाठी रांग लागली होती. महाराज त्यांना खडी साखरेचा प्रसाद वाटत होते. पालखी मिरवणूक वाडी चौकातून राज होळी चौक, पान खिडकी, सराफ बाजार, दगडी दरवाजा, फरशी रोडवर हनुमान मंदिराजवळ पालखीची फेरी मारून बोरी पुलावरून पैलाड ला पोहचली तेथून चाळीसगाव चा सतुरु बँड, व पैलाड येथे ढोल ताशांच्या पथकाने पालखीचे जोरदार स्वागत केले. पैलाड मार्गे नंतर पालखी रात्री समाधी स्थळावर पोहचली.

तेथे हभप प्रसाद महाराजांनी समाधी समोर अभंग म्हटला. परंपरे प्रमाणे आधी शिष्य मोहन बेलापूरकर महाराज यांच्यावर व नंतर भाविकांवर गुलाल उधळला. आपल्या अंगावर गुलाल पडावा यासाठी भाविकांची तळमळ सुरू असते. भाविक त्याला पांडुरंगाचा आशीर्वाद समजतात. तब्बल १३-१४ तास कडक उन्हात अनवाणी चालून देखील प्रसाद महाराजांनी आनंदाने नृत्य करून आकाशात पाहून देवांना वाकोल्या दाखवल्या. भाविकांनी तशाच कृती केल्या. आम्ही पृथ्वीवर देखील आनंदोत्सव साजरा करून सुखी आहोत हे वाकोल्या दाखवून सांगण्याची परंपरा आहे. पालखी मिरवणुकीदरम्यान नियोजनप्रमाणे हभप प्रसाद महाराज भक्तांकडे पान सुपारी घेत

पान २ वर

९ हजार ८६० महिलांची ओटी भरण्याचा सोहळा उत्साहात

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : येथील संत सखाराम महाराज यात्रोत्सवानिमित्त शहरातील संत सखाराम महाराज वाडी येथे दरवर्षीप्रमाणे यंदाही महिला भगिनींच्या ओटी भरण्याचा धार्मिक कार्यक्रम मोठ्या उत्साहात पार पडला. सकाळी ११ वाजता ११ वे गादी पुरुष प. पू. प्रसाद महाराज यांच्या हस्ते हा पारंपरिक सोहळा झाला. यावेळी ओटी भरण्यासाठी महिलांच्या लांबच लांब रांगा लागल्या होत्या. या कार्यक्रमासाठी अमळनेर

शहरासह तालुक्यातील विविध भागांतून महिलांनी मोठ्या संख्येने उपस्थिती लावली होती. यावेळी पुरुष भक्तांचाही सहभाग लक्षणीय दिसून आला. परंपरेनुसार महिलांना ब्लाउज पीस व तांदूळ देऊन ओटी भरली जाते, तर पुरुषांना तांदूळ वाटप करण्यात आले. यंदा सुमारे १८६० महिलांची ओटी प. पू. प्रसाद महाराज यांच्या हस्ते भरली गेली. या सोहळ्यादरम्यान महिलांमध्ये विशेष उत्साह आणि आनंदाने वातावरण पाहायला मिळाले. संत सखाराम महाराजांच्या पवित्र

स्थळी गादी पुरुषांच्या हस्ते ओटी भरून घेण्याचा योग लाभल्याने अनेक महिलांनी समाधान व्यक्त केले. भजन, कीर्तन आणि जयघोषामुळे संपूर्ण परिसर भक्तिमय झाला होता. यात्रोत्सवानिमित्त आयोजित या पारंपरिक कार्यक्रमातून महिला भक्तांना आध्यात्मिक समाधान लाभले असून, सामाजिक व धार्मिक एकात्मतेचे दर्शन घडल्याची भावना उपस्थितांकडून व्यक्त करण्यात आली.

संतश्री प्रसाद महाराज यांच्या हस्ते महिला भगिनींची ओटी भरताना.

संपादकीय

वाढत्या कच्च्या तेलाच्या किमतीमुळे नवीन चलनवाढीचा धक्का

अर्थ मंत्रालयाच्या अंतर्गत असलेल्या आर्थिक व्यवहार विभागाने या आठवड्यात आपला नवीनतम मासिक आर्थिक आढावा प्रसिद्ध केला आहे. यात केवळ सध्याच्या स्थूल-आर्थिक परिस्थितीचे वास्तववादी मूल्यांकनच सादर केलेले नाही, तर एक धोरणात्मक मार्गही सुचवला आहे. पश्चिम आशियातील संघर्ष दोन महिन्यांहून अधिक काळ धुमसत असून, त्यावर अद्याप कोणताही तोडगा निघण्याची चिन्हे दिसत नाहीत. होमोझची सामुद्रधुनी, जिच्यामधून जगातील २०% कच्चे तेल जाते, ती अमेरिका आणि इराण या दोन्ही देशांनी रोखली आहे. सततच्या अनिश्चिततेच्या पार्श्वभूमीवर, गुरुवारी कच्च्या तेलाच्या किमती पुन्हा वाढल्या आणि बेंचमार्क ब्रेंट क्रूडने प्रति बॅरल १२५ डॉलरचा टप्पा ओलांडला. संघर्ष सुरू होण्यापूर्वी, ती प्रति बॅरल ७० डॉलर होती. या संघर्षामुळे जागतिक अर्थव्यवस्थेवर परिणाम झाला आहे आणि भारतासारखे देशही धोक्यात आहेत, कारण आपण आपल्या कच्च्या तेलाच्या आयातीसाठी या प्रदेशावर मोठ्या प्रमाणावर अवलंबून आहोत. हा आढावा या अर्थाने अगदी अचूक आहे की, अनेक आंतरराष्ट्रीय संस्था ऊर्जा पुरवठा लवकर पूर्ववत होईल असे भाकीत करण्याच्या बाबतीत दोषी असल्याचे दिसते. तथापि, हे लक्षात घेण्यासारखे आहे की, ज्या सरकारांनी हा संघर्ष सुरू केला होता, त्यांच्यासह अनेक सरकारांनी असे गृहीत धरले होते की ही लढाई लवकरच संपेल आणि त्यामुळे फारसा व्यत्यय येणार नाही.

परंतु इराणच्या प्रतिकाराने आणि निर्धारने संघर्षाचे स्वरूप बदलले आहे. त्यामुळे, हा तिढा किती काळ टिकेल किंवा त्यावर कायमस्वरूपी तोडगा कसा निघेल, हे अस्पष्ट आहे. पश्चिम आशियातील संघर्षातून एक स्पष्ट संदेश मिळतो की, प्रमुख अत्यावश्यक कच्च्या मालाचे साठे तयार केले पाहिजेत आणि हे केवळ तेल आणि वायूपुरते मर्यादित नसावे. असे दिसून आले आहे की, देश महत्त्वपूर्ण कच्च्या मालाच्या आणि वस्तूच्या उत्पादनातील आपल्या वर्चस्वाचा शस्त्र म्हणून वापर करू शकतात. तेलाच्या बाबतीत, काही देशांनी किरकोळ किमती वाढवल्या आहेत, तर काहींनी वाढवलेल्या नाहीत. भारत दुसऱ्या गटात येतो. सरकारने तेल विपणन कंपन्यांना काही प्रमाणात संरक्षण देण्यासाठी पेट्रोल आणि डिझेलवरील विशेष उत्पादन शुल्क कमी केले. तथापि, अहवालानुसार, जर सध्याची तोट्याची पातळी कायम राहिली, तर तेल विपणन कंपन्यांना यावर्षी द्विवीकृत पेट्रोलियम वायूच्या विक्रीतून अंदाजे ८०,००० कोटी रुपयांची तूट येऊ शकते. त्यांना पेट्रोल आणि डिझेलच्या विक्रीतही मोठा तोटा होत आहे. ही परिस्थिती अस्थिर आहे आणि किमतींमध्ये बदल करावा लागेल. याचा परिणाम विकास आणि महामार्गांच्या निष्कर्षावर होईल. कमी पावसाच्या शक्यतेमुळे भारतीय स्थूल आर्थिक व्यवस्थापकांसाठी परिस्थिती आणखी गुंतागुंतीची होईल.

या आढाव्यात असे योग्यरित्या नमूद केले आहे की, अनेक देशांना अल्पकालीन वाढीला चालना देण्याचा आणि रोजगाराचे संरक्षण करण्याचा मोह होऊ शकतो. तथापि, स्थूल आर्थिक स्थिरता राखण्याची गरजही लक्षात ठेवली पाहिजे. या आढाव्यात सुधारणांचा अजेंडा पुढे नेण्याची शिफारस करण्यात आली आहे. उदाहरणार्थ, गुन्हेगारीकरण रद्द करण्याची आणि नियमनमुक्तीची प्रक्रिया सुरू ठेवली पाहिजे. प्रक्रियांचे सुलभीकरण, ज्यामुळे आयात आणि निर्यातीचा खर्च कमी होण्यास मदत होते, ते सध्याच्या परिस्थितीत अत्यंत उपयुक्त ठरू शकते. कर धोरणे अधिक निश्चित आणि अंदाज करण्यायोग्य बनवली पाहिजेत. या आढाव्यात भांडवली ओघ आकर्षित करण्यावरही भर देण्यात आला आहे आणि या संदर्भात सर्व संस्थांनी एकत्र काम केले पाहिजे, असे नमूद केले आहे. भारताला चालू खात्यातील तूट आणि भांडवली बहिर्वाहाचाही सामना करावा लागत आहे. प्रतिकूल परिस्थितीत, परदेशी गुंतवणूकदारांना गुंतवणूक करण्यास प्रोत्साहित करण्यासाठी भारताला अधिक प्रयत्न करावे लागतील. आतापर्यंत, सरकारने परिस्थिती योग्यरित्या हाताळली आहे, कदाचित हे संकट लवकरच सुटेल असे लूहीत धरून. तथापि, सततच्या अनिश्चिततेमुळे, सरकारला जुळवून घ्यावे लागेल. स्थूल आर्थिक स्थिरता राखणे आणि मध्यम-मुदतीच्या विकासाच्या शक्यतांना चालना देणे हे उद्दिष्ट असले पाहिजे.

वाघ कधी थांबत नाही, झुकत नाही अन् थकतही नाही : खा.स्मिताताई वाघ

शेतकरी संघ निवडणूक व स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या निवडणुकीच्या पार्श्वभूमीवर आयोजित बैठक

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : भारतीय जनता पार्टी अमळनेर ग्रामीण व शहराच्या वतीने पदाधिकारी व कार्यकर्त्यांची महत्त्वपूर्ण बैठक शुक्रवारी रोजी सायंकाळी ५ वाजता शहरातील बन्सीलाल पॅलेस येथे उत्साहात पार पडली. आगामी शेतकी संघ निवडणूक तसेच पुढील स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या निवडणुकांच्या पार्श्वभूमीवर या बैठकीत विविध विषयांवर सविस्तर चर्चा करण्यात आली. बैठकीच्या प्रारंभी सरस्वती माता, डॉ. श्यामप्रसाद मुखर्जी आणि पंडित दीनदयाल उपाध्याय यांच्या प्रतिमांचे पूजन करण्यात आले. तसेच १ मे महाराष्ट्र दिनानिमित्त गीतगायन व घोषणाबाजी करत उपस्थितांनी महाराष्ट्र दिनाच्या शुभेच्छा दिल्या.

अमळनेर पदाधिकारी कार्यकर्त्यांच्या बैठकीत पदाधिकाऱ्यांना नियुक्ती पत्र देऊन त्यांना मार्गदर्शन करताना खासदार स्मिताताई वाघ. भाजपच्या प्रदेश चिटणीस भैरवी पलांडे, जिल्हा उपाध्यक्ष अॅड व्ही. आर. पाटील, जिल्हा उपाध्यक्ष लालचंद सैनानी, डॉ. अनिल शिंदे, पंचायत समितीचे माजी सभापती श्याम अहिरे, माजी उपसभापती भिकेश पावरा, माजी जी.प सदस्य संदीप पाटील आदी उपस्थित होते.

नावनॉदणीही करण्यात आली. दरम्यान, ग्रामीण व शहर भागातील तरुणांनी खासदार स्मिता वाघ यांच्या हस्ते भाजपमध्ये पक्षप्रवेश केला. तसेच पक्षातील विविध पदाधिकाऱ्यांच्या नियुक्त्या जाहीर करून त्यांना नियुक्तीपत्रांचे वितरण करण्यात आले. यावेळी मार्गदर्शन करताना खासदार स्मिता वाघ म्हणाल्या, वाघ कधी थांबत नाही, झुकत नाही आणि

थकतही नाही. उपाशीपोटी राजकारण आणि समाजकारण होत नाही. लोकसभा निवडणुकीत तुम्ही सर्वजण माझ्यासाठी 'स्मिता वाघ' म्हणून फिरलात. येणाऱ्या निवडणुकांमध्ये प्रत्येकाने आपले गण मजबूत ठेवावे. १०० टक्के मतदान कसे होईल, याकडे विशेष लक्ष द्यावे. मनावर घेतल्यास कोणतीही निवडणूक कठीण नसते. भविष्यात इच्छुक व मेहनती

कार्यकर्त्यांनाही संधी दिली जाईल. असे त्या म्हणाल्या. यावेळी उपस्थित भाजपच्या प्रदेश चिटणीस भैरवी पलांडे, जिल्हा उपाध्यक्ष अॅड व्ही. आर. पाटील, जिल्हा उपाध्यक्ष लालचंद सैनानी, डॉ. अनिल शिंदे, पंचायत समितीचे माजी सभापती श्याम अहिरे, माजी उपसभापती भिकेश पावरा, माजी जी.प सदस्य संदीप पाटील, माजी उपसभापती बाळासाहेब

पाटील, मार्केट संचालक हिरालाल पाटील, माजी नगरसेवक श्याम पाटील, माजी मार्केट संचालक प्रफुल्ल पाटील, माजी मार्केट संचालक कामराज पाटील, जिल्हा चिटणीस महेंद्र पाटील, माजी तालुका उपाध्यक्ष कल्याणी पाटील तसेच चारही मंडळांचे जिजाऊराव पाटील, राहुल पाटील, समाधान पाटील, योगेश महाजन, भाजपचे बाळू पाटील, तुळशीराम हटकर, बबलू राजपूत, भरतसिंग परदेशी आदींसह भाजपचे पदाधिकारी व कार्यकर्ते मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. कार्यक्रमाप्रसंगी माझी जि प सदस्य संदीप पाटील महेश बापू पाटील यांनी मार्गदर्शन केले व माझी जीप सदस्य संदीप पाटील यांनी सूत्रसंचालन केले तसेच यावेळी बैठकीस शहर व ग्रामीण भागातील पदाधिकारी, कार्यकर्ते आणि भाजप समर्थक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. ▲

अॅड. व्ही. आर. पाटील, भाजप जिल्हा उपाध्यक्ष

निवडणूक लढण्यापूर्वी पूर्ण अभ्यास करावा. आपल्याला कोण मतदान देईल याची खात्री करून घ्यावी. सर्व कागदपत्रे तयार ठेवावीत. उमेदवारी मनापासून करावी, टाईमपास म्हणून नाही. निवडणूक जोमाने व चांगल्या पद्धतीने लढावी. जबाबदारी योग्यरित्या पार पाडल्यास उमेदवार निवडून येऊ शकतो. खर्च जायचे नाही; शंभर टक्के यश मिळू शकते, फक्त तयारी हवी.

निवडणूक जिद्दीने व निष्ठेने लढवायची आहे. श्याम अहिरे, माजी सभापती

या निवडणुकीत उमेदवाराने मनापासून निवडणूक लढविण्याची जिद्द ठेवली पाहिजे. शेतकी संघ हा एकेकाळी मोठा संघ होता, मात्र काही पुढाऱ्यांमुळे तो छोटा झाला. आता आपले कार्यकर्ते आपला संघ पुन्हा त्याला मोठा करतील. जानवे-मंगरूळ गटाकडे ४० टक्के मतदान असून, गेल्या अनेक वर्षांपासून प्रामाणिकपणे काम केले आहे. उमेदवाराला प्रामाणिकपणे मदत करून ही

प्रतिनिधित्व करत आहे. भैरवी पलांडे, भाजप प्रदेश चिटणीस

शेतकी संघ असो किंवा येणाऱ्या कोणत्याही आगामी निवडणुका, एसआयआर तब्बल २६ वर्षांतून होत आहे. याबाबत बीएलओ यांनी विशेष लक्ष देण्याची गरज आहे. आदरणीय स्वर्गीय उदय बापू आज जरी आपल्यात नसले, तरी ते अनेक वाघ निर्माण करून गेले आहेत. आज खासदार स्मिताताई वाघ या जे काही ते आपल्या मेहनतीचं फळ आहे म्हणून ते आज प्रतिनिधित्व करत आहे.

अमळनेर : तालुका शेतकरी सहकारी संघ लि., संस्थेच्या निवडणुकीच्या पार्श्वभूमीवर मांडळ येथील माजी सरपंच केशवराव पाटील यांचा शिवसेनेकडून उमेदवारी अर्ज सहाय्यक निबंधक कार्यालयात सादर करताना सोबत शिवसैनिक.

शेतकरी संघाच्या निवडणुकीत शिवसेनेकडून उमेदवारी अर्ज दाखल

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : अमळनेर तालुका शेतकरी सहकारी संघ लिमिटेड या तालुक्यातील संस्थेच्या निवडणुकीच्या पार्श्वभूमीवर आज शिवसेनेच्या वतीने उमेदवारी अर्ज दाखल करण्यात आला. संघाच्या व्यक्तिःशः मतदारसंघातून मांडळ गावाचे माजी सरपंच केशवराव पोपट पाटील (जितु बापू) यांनी

सहाय्यक निबंधक कार्यालयात आपले नामनिर्देशन पत्र सादर केले. यावेळी शिवसेना तालुका प्रमुख व नगरसेवक गुलाब पाटील, बाजार समिती संचालक विजय पाटील, युवासेना तालुकाप्रमुख राहुल केकर, शहरप्रमुख प्रविण पाटील, सचिन चौधरी, भूषण कोळी, शंतनु भावसार आदी पदाधिकारी उपस्थित होते. यावेळी शिवसेना तालुका

प्रमुख गुलाब पाटील यांनी सांगितले की, येत्या काही दिवसांत सर्व जागांवर उमेदवारी अर्ज दाखल करून माजी आमदार शिरीषदादा चौधरी यांच्या नेतृत्वाखाली पॅनल उभे करण्यात येणार आहे. तसेच ही निवडणूक पूर्ण ताकदीने लढविण्यास शिवसेना सज्ज असून, वरिष्ठ पातळीवर काही निर्णय झाल्यास त्यानुसार पुढील रणनीती ठरविण्यात येईल. ▲

जनजागर रथाद्वारे गावोगावी प्रबोधन जमिनीच्या आरोग्यासाठी भूमी सुपोषण चळवळ

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : वाढता रासायनिक खतांचा वापर आणि त्यामुळे खालावलेली जमिनीची सुपीकता यावर मात करण्यासाठी अमळनेर तालुक्यात भूमी सुपोषण राष्ट्रीय अभियानाने चळवळ उभी केली आहे. आपल्या अन्नदात्या भूमीला पुन्हा एकदा सुजलाम-सुफलाम करण्यासाठी आणि शेतीला तिचे हरवलेले गतवैभव राबविले जात आहे. ११ एप्रिलपासून जनजागृतीची मशाल आता तालुक्याच्या कानाकोपऱ्यात प्रकाश पसरवत आहे. या अभियानांतर्गत एक विशेष जनजागर रथ तयार करण्यात आला आहे. शुक्रवार दि. १ मे ला सकाळी रथाने व्यवहारदळ, खेडी, रामेश्वर खुर्द, रामेश्वर बुद्रुक, कामतवाडी, डेकू सिम, डेकू खुर्द, डेकू चारम, अंबासन व जुनवणे या गावांना भेटी देऊन शेतकऱ्यांशी संवाद साधला. शनिवार दि. २ मे ला सकाळी बामणे

सुपीकता टिकवून ठेवणे ही केवळ गरज नसून ते आपले कर्तव्य आहे, हा संदेश या पूजनाच्या माध्यमातून दिला जात आहे. रासायनिक शेतीचे मानवी आरोग्यावर आणि जमिनीवर होणारे दुष्परिणाम, तसेच जैविक (सेंट्रिय) शेतीचे दीर्घकालीन फायदे सांगणारी माहितीपत्रके प्रत्येक कुटुंबापर्यंत पोहोचवली जात आहेत. या मोहिमेला महाराष्ट्र शासनाच्या कृषी विभागाचे तांत्रिक आणि मोलाचे सहकार्य लाभत आहे. अक्षय कृषी परिवार आणि मंगळग्रह सेवा संस्था, अमळनेर यांच्या संयुक्त विद्यमाने हे अभियान राबवले जात आहे. ▲

यात्रोत्सवाची भव्य पालखी मिरवणूक

पान १ वरून : असतात. रस्त्यात ओम लहरी भजनी मंडळ, कुमुमाई विडिनेस ग्रुप, लायन्स क्लब, राजे संभाजी मित्र मंडळ, जैन सोशल ग्रुप यासह विविध मंडळांनी प्रसाद, लस्सी, ताक, थंडपेय, सरबत भाविकांना वाटप केले. पालखी मिरवणुकीत खासदार स्मिताताई वाघ, आमदार अनिलदादा पाटील, माजी आमदार शिरीषदादा चौधरी, नगराध्यक्ष डॉ. परीक्षित बाविस्कर, उपनगराध्यक्ष प्रशांत निकम, उपविभागीय अधिकारी मयूर भंगळे, डी.वाय. एस. पी. विनायक कोते, तहसीलदार रमेशकुमार सुराणा, नायब तहसीलदार अजय कुलकर्णी, मुख्याधिकारी गणेश शिंदे, पोलीस निरीक्षक दत्तात्रय निकम यांच्यासह नगरसेवक, सामाजिक कार्यकर्ते, प्रशासकीय अधिकारी आदी सहभागी झाले होते. पोलीस व होमगार्ड यांनी पालखी मिरवणूक मार्गावर चोख बंदोबस्त ठेवला होता.

पं. स. शिक्षण विभाग आयोजित आदर्श शिक्षक पुरस्कार वितरण

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : येथील जिन्हा परिषद जळगाव संचलित पंचायत समिती शिक्षण विभाग अमळनेर आयोजित १ मे महाराष्ट्र दिवस शासकिय कार्यक्रम करून मोठ्या थाटात साजरा करण्यात आला. जि. एस. हायस्कूल हाल मध्ये माजी मंत्री आमदार अनिलदादा पाटील, जळगाव लोकसभा खासदार स्मिताताई वाघ यांच्या अध्यक्षतेखाली संपन्न झाला. यावेळी मंचावर खा.शि.मं. मुख्याध्यापक प्रतिनिधी श्री बाळासाहेब विनोद कदम, गट शिक्षणाधिकारी श्री प्रमोद पाटील साहेब, केंद्र प्रमुख अमळगांव श्री चंद्रकांत सांडुखे, केंद्र

चिमणपुरी श्री रविंद्र पाटील, केंद्र प्रमुख शहापुर श्री अशोक सोनवणे, तालुका क्रीडा अध्यक्ष श्री एस पी वाघ हे होते. या वेळी मान्यवरांच्या शुभ हस्ते सरस्वती मातेचे माल्यार्पण व पुजन करून महाराष्ट्र गीत म्हणून कार्यक्रम सुरुवात करण्यात आली. कार्यक्रम प्रस्तावना गटशिक्षणाधिकारी श्री प्रमोद पाटील यांनी केले. यावेळी सन २०२५-२६ चे आदर्श शिक्षक पुरस्कार व राज्य, राष्ट्रीय, आंतरराष्ट्रीय खेळाडूचा सन्मानचिन्ह शाल, प्रमाणपत्र व बुके देऊन सत्कार करून गौरविण्यात आले. पुरस्कार प्राप्त शिक्षकांची नावे प्रमोद पाटील साहेब, केंद्र प्रमुख (१) श्रीमती मनिषा पाटील (जि.प.शाळा सडावणे) (२) सौ. सिमा सुर्यवंशी (

मुख्याध्यापिका डी आर कन्या) (३) श्रीमती अनिता बोर्से साने गुरुजी कन्या) (४) श्रीभैरव्यासाहेब सांडुखे (जि.प.गडखंब) (५) श्रीमती रोहिणी बडगुजर. (जि.प.शाळा मुडि) (६) श्रीमती सुवर्णा वाणी (जि.प.शाळा मेहरगांव) (७) श्री प्रभाकर पाटील (जि.प.शाळा चिमणपुरी) (८) श्री अनिल चौधरी (मा. वि. निम) (९) श्री बापूराव सांगारे (माध्य आश्रम शाळा रणाईचे), (१०) श्री आनंदा धनार (माध्यशाळा करणखेडा) (११) श्रीमती शोभा कसबे (डी आर कन्या शाळा) हा कार्यक्रम यशस्वीतेसाठी पंचायत शिक्षण विभाग व श्री सम शिंगाणे, श्री कमलेश मोरे, श्री सुनिल करंदीकर, श्री सचिन वाघ, श्री धुपेंद्र सर यांनी सहकार्य केले. ▲

अमळनेर : खासदार स्मिताताई वाघ यांच्या समवेत आदर्श शिक्षक पुरस्काराने सन्मानित शिक्षक व विद्यार्थी.

‘सत्य’ मांडण्याचे धैर्य जपणे हेच खरे पत्रकार स्वातंत्र्य

जागतिक पत्रकार स्वातंत्र्य दिन विशेष

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

दरवर्षी ३ मे रोजी ‘जागतिक पत्रकार स्वातंत्र्य दिन’ साजरा केला जातो. लोकशाही व्यवस्थेचा चौथा स्तंभ म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या पत्रकारितेचे महत्त्व अधोरेखित करण्यासाठी आणि पत्रकारांच्या हक्कांचे संरक्षण करण्यासाठीच हा दिवस खऱ्या अर्थाने साजरा केला जातो. स्वतंत्र, निष्पक्ष आणि निर्भय पत्रकारिता ही कोणत्याही सशक्त लोकशाहीची मूलभूत गरज आहे.

पत्रकार स्वातंत्र्य म्हणजे केवळ बातम्या देण्याचा अधिकार नव्हे, तर सत्य शोधण्याची, सतेला प्रश्न विचारण्याची आणि समाजासमोर वस्तुस्थिती मांडण्याची जबाबदारीदेखील

होय. नागरिकांना अचूक आणि विश्वासार्ह माहिती मिळणे हा त्यांचा हक्क आहे, आणि तो हक्क पूर्ण करण्यासाठी पत्रकारांना स्वातंत्र्य असणे आवश्यक आहे.

पत्रकार स्वातंत्र्याचे महत्त्व

लोकशाहीत शासन आणि नागरिक यांच्यातील दुवा म्हणून पत्रकारिता काम करते. भ्रष्टाचार, अन्याय, गैरव्यवहार यांचा पर्दाफाश करण्याचे सामर्थ्य माध्यमांकडे असते. यामुळे सत्ताधाऱ्यांवर नियंत्रण राहते

आणि समाजात पारदर्शकता वाढते. तसेच विविध मतप्रवाहांना व्यासपीठ मिळाल्याने विचारस्वातंत्र्य बळकट होते.

सद्यःस्थितीत पत्रकारांना खरोखर स्वातंत्र्य आहे का ?

हा प्रश्न आज अधिकच महत्त्वाचा ठरतो. तंत्रज्ञानाच्या प्रगतीमुळे माहितीचा प्रसार झपाट्याने होत असला, तरी पत्रकारितेच्या स्वातंत्र्यासमोर अनेक आव्हाने उभी राहिली आहेत.

१) राजकीय दबाव : अनेकदा सत्ताधारी यंत्रणेकडून माध्यमांवर अप्रत्यक्ष किंवा प्रत्यक्ष दबाव आणला जातो. त्यामुळे काही वेळा बातम्यांचे स्वरूप बदलले जाते किंवा महत्त्वाच्या मुद्द्यांकडे दुर्लक्ष होते.

२) आर्थिक दबाव : माध्यमसंस्था मोठ्या प्रमाणावर जाहिरातीवर अवलंबून असतात. त्यामुळे व्यावसायिक हितसंबंधामुळे संपादकीय स्वातंत्र्यावर मर्यादा येऊ शकतात.

३) सुरक्षेचे प्रश्न : जगभरात अनेक पत्रकारांना धमक्या, हल्ले आणि काही वेळा जीव गमवावा लागल्याच्या घटना घडतात. हे चास्तव चिंताजनक आहे.

४) फेक न्यूज आणि सोशल मीडिया :

डिजिटल युगात अप्रमाणित माहिती मोठ्या प्रमाणावर पसरते. त्यामुळे खरी पत्रकारिता आणि अफवा यांमधील फरक ओळखणे कठीण होते. याचा परिणाम पत्रकारांच्या विश्वासार्हतेवर होतो.

५) स्वयं-नियंत्रण :

अनेक पत्रकार स्वतःच काही संवेदनशील विषय टाळतात, कारण त्यातून उद्भवू शकणाऱ्या परिणामांची भीती असते. या सर्व बाबी पाहता असे म्हणावे लागेल की पत्रकारांना पूर्णपणे निर्भय आणि स्वतंत्र वातावरण सर्वत्र उपलब्ध नाही. काही देशांमध्ये परिस्थिती अत्यंत कठीण आहे, तर काही ठिकाणी स्वातंत्र्य टिकून असले तरी त्यावर विविध प्रकारचे दबाव आहेत.

उपाय आणि पुढील दिशा

पत्रकार स्वातंत्र्य टिकवण्यासाठी केवळ

कायदे पुरेसे नाहीत, तर समाजाची जागरूकता आणि पाठिंबा देखील आवश्यक आहे. माध्यमांनीही आपल्या जबाबदाऱ्यांचे भान ठेवून निष्पक्षता आणि नैतिकतेचे पालन करणे गरजेचे आहे. तसेच सरकार, न्यायव्यवस्था आणि नागरिक यांनी मिळून पत्रकारांच्या सुरक्षिततेची हमी द्यावी. जागतिक पत्रकार स्वातंत्र्य दिन आपल्याला एक महत्त्वाचा संदेश देतो. स्वतंत्र पत्रकारिता ही लोकशाहीची प्राणवायू आहे. तिचे संरक्षण करणे ही केवळ पत्रकारांची नव्हे, तर प्रत्येक नागरिकाची जबाबदारी आहे. आजच्या काळात ‘सत्य’ मांडण्याचे धैर्य जपणे हेच खरे पत्रकार स्वातंत्र्य आहे. त्यामुळे या दिवसानिमित्त आपण स्वतंत्र, जबाबदार आणि निर्भय पत्रकारितेच्या समर्थनाचा संकल्प करूया.

सूर्य नुसताच तारा नव्हे, तर जीवनाचा केंद्रबिंदू

आंतरराष्ट्रीय सूर्य दिन विशेष

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

संपूर्ण सृष्टीचा ऊर्जास्रोत, जीवनाचा आधार आणि पृथ्वीवरील प्रत्येक घटकाच्या अस्तित्वासाठी मूलभूत शक्ती म्हणजे सूर्य. या जीवनदायी शक्तीचे महत्त्व ओळखून दरवर्षी ३ मे रोजी ‘आंतरराष्ट्रीय सूर्य दिन’ साजरा केला जातो. या दिवसाचे उद्दिष्ट म्हणजे सूर्यउर्जेचे महत्त्व लोकांपर्यंत पोहोचविणे आणि पर्यावरणपूरक ऊर्जा स्रोतांच्या वापराला प्रोत्साहन देणे.

सूर्य हा केवळ आकाशातील तेजस्वी तारा नसून पृथ्वीवरील जीवनाचा केंद्रबिंदू आहे. वनस्पतींमध्ये होणाऱ्या प्रकाशसंश्लेषण प्रक्रियेमुळे अन्ननिर्मिती होते आणि त्याच्यामुळेच अन्नसाखळी टिकून राहते. सूर्यामुळेच ऋतू बदलतात, पाण्याची आवर्तन प्रक्रिया सुरू राहते आणि पृथ्वीवरील हवामान संतुलित राहते.

हा दिवस का साजरा करावा ?

आजच्या औद्योगिक युगात ऊर्जा वापर मोठ्या प्रमाणावर वाढला आहे. पारंपरिक ऊर्जा स्रोत जसे की कोळसा, पेट्रोलियम हे मर्यादित असून त्यांचा पर्यावरणावर विपरीत परिणाम होतो. अशा परिस्थितीत सूर्यऊर्जा हा एक स्वच्छ, अक्षय आणि अमर्याद ऊर्जा स्रोत आहे. आंतरराष्ट्रीय सूर्य दिन साजरा करून लोकांना सौरऊर्जेचा वापर वाढवण्याचे आवाहन केले जाते.

सूर्याचे विविध दृष्टींनी महत्त्व

१) पर्यावरणीय महत्त्व

सौरऊर्जा प्रदूषणमुक्त असल्याने पर्यावरणाचे रक्षण होते. कार्बन उत्सर्जन कमी करण्यासाठी सौरऊर्जा अत्यंत उपयुक्त आहे.

२) आर्थिक महत्त्व

सौरऊर्जा वापरल्यास वीजबिलात बचत होते. दीर्घकालीन दृष्टीने ही ऊर्जा स्वस्त आणि टिकाऊ आहे.

३) वैज्ञानिक महत्त्व

सूर्याचा अभ्यास केल्यामुळे अंतराळशास्त्र आणि हवामानशास्त्र यांसारख्या क्षेत्रांत प्रगती झाली आहे. सूर्यामुळे पृथ्वीवरील जीवनाच्या अनेक प्रक्रिया समजून घेता येतात.

४) आरोग्यदायी महत्त्व

सूर्यप्रकाशामुळे शरीरात विटॅमिन डी

तयार होते, जे हाडांच्या आरोग्यासाठी अत्यावश्यक आहे. योग्य प्रमाणातील सूर्यप्रकाश मानसिक स्वास्थ्य सुधारण्यासही मदत करतो.

५) सांस्कृतिक आणि धार्मिक महत्त्व

भारतीय संस्कृतीत सूर्याला देवतास्वरूप मानले जाते. सूर्यनमस्कार, संक्रांती यांसारख्या परंपरांमधून सूर्याचे महत्त्व अधोरेखित केले जाते. आजच्या काळात सौरऊर्जेचा वापर झपाट्याने वाढत आहे. सोलार पॅनेल, सोलार कुकर, सोलार हीटर यांसारख्या साधनांमुळे सूर्यऊर्जा आपल्या दैनंदिन जीवनाचा भाग बनत आहे. शासनदेखील विविध योजना राबवून सौरऊर्जला प्रोत्साहन देत आहे.

आंतरराष्ट्रीय सूर्य दिन आपल्याला एक महत्त्वाचा संदेश देतो-सूर्याच्या या अमूल्य देणगीचा योग्य उपयोग करा आणि पर्यावरणाचे संरक्षण करा. सूर्याशिवाय जीवनाची कल्पनाही अशक्य आहे. त्यामुळे त्याचे जतन आणि योग्य वापर हीच काळाची गरज आहे.

मराठी चित्रपटांत उतरविली ऐतिहासिक, सांस्कृतिक आणि राष्ट्रभक्ती

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

मराठी चित्रपटसृष्टीतील एक थोर दिग्दर्शक, निर्माते आणि लेखक म्हणून भालजी पेंढारकर यांचे नाव आदराने घेतले जाते. त्यांच्या कार्यामुळे मराठी चित्रपटांना ऐतिहासिक, सांस्कृतिक आणि राष्ट्रभक्तीचा ठसा लाभला. त्यांच्या जन्मदिनानिमित्त त्यांच्या कार्याचा आणि वैशिष्ट्यांचा आढावा घेणे हीच त्यांना खरी आदरांजली ठरेल.

भालजी पेंढारकर यांचा जन्म ३ मे १८९७ रोजी झाला. लहानपणापासूनच त्यांनी इतिहास, नाटक आणि साहित्य यांची आवड होती. या आवडीनेच त्यांना चित्रपटसृष्टीकडे वळवले. त्यांनी आपल्या कारकिर्दीत अनेक

ऐतिहासिक आणि सामाजिक चित्रपटांची निर्मिती व दिग्दर्शन केले. त्यांच्या चित्रपटांमध्ये छत्रपती शिवाजी महाराज आणि मराठ्यांचा पराक्रम यांचे प्रभावी चित्रण आढळते. त्यांच्या महत्त्वाच्या चित्रपटांमध्ये ‘साधी माणसे’, ‘तांबडी माती’, ‘नेताजी पालकर’ आणि ‘मोहित्यांची मंजुळा’ यांचा समावेश होतो. या चित्रपटांतून त्यांनी केवळ मनोरंजनच केले नाही, तर

प्रेक्षकांना इतिहासाची जाणीव आणि समाजभानही दिले. त्यांच्या चित्रपटांतील संवाद, कथानक आणि व्यक्तिरेखा आजही प्रेक्षकांच्या मनात घर करून आहेत.

भालजी पेंढारकर यांची काही ठळक वैशिष्ट्ये

१) इतिहासप्रेम आणि राष्ट्रभक्ती त्यांच्या चित्रपटांमध्ये भारतीय इतिहास, विशेषतः मराठा साम्राज्याचा गौरवपूर्ण वास्तव प्रभावीपणे मांडलेला दिसतो.

२) शिस्तप्रियता आणि मेहनत चित्रपट निर्मितीच्या प्रत्येक टप्प्यावर त्यांची शिस्त आणि परिपूर्णतेची जाणीव दिसून येते.

३) कलाकार घडविण्याची क्षमता त्यांनी अनेक नवोदित कलाकारांना संधी देऊन त्यांना घडवले.

४) सामाजिक जाणीव त्यांच्या चित्रपटांतून समाजातील प्रश्न, मूल्ये आणि नैतिकता यांचा वेध घेतला गेला.

५) साधेपणा आणि स्पष्टतेपणा वैयक्तिक आयुष्यात ते अत्यंत साधे

आणि स्पष्टतेचे होते.

भालजी पेंढारकर यांना त्यांच्या उल्लेखनीय कार्यासाठी अनेक सन्मानांनी गौरविण्यात आले. त्यांना दादासाहेब फाळके पुरस्कारानेही सन्मानित करण्यात आले, जो भारतीय चित्रपटसृष्टीतील सर्वोच्च सन्मान मानला जातो. आजच्या आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या युगातही भालजी पेंढारकर यांचे चित्रपट आणि त्यांचे विचार मार्गदर्शक ठरतात. त्यांनी दिलेला संस्कारक्षम आणि मूल्याधिष्ठित चित्रपटांचा वास्तव पुढील पिढ्यांसाठी प्रेरणादायी आहे. त्यांच्या जन्मदिनानिमित्त आपण त्यांच्या कार्याची आठवण ठेवून मराठी चित्रपटसृष्टीला अधिक समृद्ध करण्याचा संकल्प करूया.

महत्त्वाचे आहे.

ह्यासाठी आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या युगातही भालजी पेंढारकर यांचे चित्रपट आणि त्यांचे विचार मार्गदर्शक ठरतात. त्यांनी दिलेला संस्कारक्षम आणि मूल्याधिष्ठित चित्रपटांचा वास्तव पुढील पिढ्यांसाठी प्रेरणादायी आहे. त्यांच्या जन्मदिनानिमित्त आपण त्यांच्या कार्याची आठवण ठेवून मराठी चित्रपटसृष्टीला अधिक समृद्ध करण्याचा संकल्प करूया.

एमबीए तरुणाने नाकारले २५ लाखांचे पॅकेज !

टॅक्सी चालवून कमावतो महिन्याला साडेसहा लाख, हे शक्य कसे झाले ?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

करिअरबाबत तरुणांचा विचार आणि आवड जलद गतीने बदलत आहे. आधी मोठ्या रकमेचा पगार आणि बड्या कंपन्या तरुणांना आकर्षित करित होत्या. आता हा विचार बदलला आहे. आता तरुणांना कामाच्या ठिकाणी असलेले स्वातंत्र्य, मानसिक स्वास्थ्य आणि समाधान महत्त्वाचे वाटते. सोशल मीडियावरही अनेक तरुण याबाबत व्यक्त होत असतात. काही प्रकरणे तर लोकांना विचार करायला भाग पाडतात. यश नेमके काय असते ? एक एमबीए पदवीधर तरुणाने २५ लाखांची नोकरी सोडून ड्रायव्हराचा व्यवसाय निवडला.

सुरुवातीला कुटुंबीयांनी त्याला खूप दुषणे दिली. मात्र काही वर्षांत चित्र बदलले. **मोठा पगार, पदवीतूनही समाधान नाही...**

सोशल मीडियावर व्हायरल होत असलेल्या एका पोस्टमधून या तरुणाने सर्वांनाच हैराण केले आहे.

त्याने टिबर-२ कॉलेजमधून एमबीएचे शिक्षण घेतले आणि त्याला वार्षिक २५ लाखांचे पॅकेजही मिळाले. कोणत्याही विद्यार्थ्यासाठी हा ड्रिम जॉब मानला जातो. या नोकरीमुळे त्याचे भविष्य सुरक्षित होते, मात्र तरुणाने जे केले ते पाहून कोणीही हैराण झाले. त्याने २५ लाखांची नोकरी सोडून ड्रायव्हर होण्याचा निर्णय घेतला. यामागे नोकरीचे तास, सातत्याने काम करण्याचा दबाव आणि खासगी आयुष्यात वेळ देता येत नसल्याने तो त्रस्त होता. तो काम तर करीत होता, मात्र त्याला कामाचा आनंद मिळत नव्हता.

नोकरी सोडण्याचा घेतला निर्णय...

बराच विचार केल्यानंतर त्याने आयुष्यातील मोठा निर्णय घेतला. त्याने आपली नोकरी सोडण्याचा निर्णय घेतला. हा निर्णय जोखमीचा होता. कारण कोणत्याही व्यक्तीसाठी इतकी मोठी सॅलरीची नोकरी सोडणे सोपे नसते. नोकरी सोडल्यानंतर त्याने ओला कॅब चालविण्याचे काम सुरू केले. नातेवाईक, कुटुंबीय आणि ओळखीची व्यक्ती त्याला खूप बोलले. मात्र त्याने कुणाचेही ऐकले नाही आणि आपल्या कामावर फोकस केला.

असे कमावले साडेसहा लाख

सुरुवातीला त्याला चांगले पैसे मिळत

नव्हते. मात्र तरीही तो मागे हटला नाही. त्याने आपल्या कामात बदल केला आणि थोडे थोडे पैसे जमा करण्यास सुरू केले. काही वेळानंतर त्याने स्वतःची कार खरेदी केली. यानंतर त्याने दुसरी कार खरेदी केली. हळूहळू त्याने ड्रायव्हिंगशिवाय व्यवसाय करण्याचा विचार सुरू केला. त्याने गाड्यांची संख्या वाढवली आणि अन्य लोकांना कामावर ठेवले. अशा पद्धतीने त्यांचे काम हळूहळू मोठ्या ट्रान्सपोर्ट बिझनेसमध्ये बदलले. तीन वर्षांच्या मेहनतीनंतर त्याचे संपूर्ण आयुष्य बदलले. आता तो केवळ एक ड्रायव्हर नाही तर एक व्यावसायिक झाला. त्याच्याजवळ १२ गाड्या आहेत आणि तो त्या गाड्या भेजून देतो. आता दरमिना तो तब्बल साडेसहा लाख रुपये कमावतो. जो रस्ता लोकांना सुरुवातीला चुकीचा वाटत होता, तोच रस्ता त्याला यशाच्या शिखरावर घेऊन गेला. एका हिंदी चॅनलने यासंदर्भातील वृत्त प्रसिद्ध केले आहे.

जागतिक हास्य दिन विशेष

स्वतः हसा आणि जगालाही हसवा !

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

दरवर्षी मे महिन्याच्या पहिल्या रविवारी ‘जागतिक हास्य दिन’ साजरा केला जातो. यंदा तो ३ मे २०२६ रोजी सर्वत्र साजरा होत आहे. आजच्या धकाधकीच्या, ताणतणावाच्या जीवनात हास्याचे महत्त्व अधोरेखित करण्यासाठी हा दिवस साजरा केला जातो. ‘स्वतः हसा आणि जगालाही हसवा’ हा साधा संदेश देत हा दिवस आपल्याला आयुष्यातील आनंदाचे महत्त्व पटवून देतो.

जागतिक हास्य दिनाची

सुरुवात १९९८ मध्ये डॉ. मदन कटारिया यांनी केली. त्यांनी ‘लाफ्टर योगा’ या संकल्पनेच्या माध्यमातून लोकांना हास्याच्या शक्तीची जाणीव करून दिली. आज जगभरातील अनेक देशांमध्ये हा दिवस विविध उपक्रमांद्वारे साजरा केला जातो. हास्य म्हणजे केवळ आनंद नसत नाही, तर ते आपल्या शारीरिक आणि मानसिक आरोग्यासाठी अत्यंत महत्त्वाचे आहे.

हास्याचे काही महत्त्वपूर्ण फायदे

उन्हाळ्यात हेल्दी राहायचे ? खा हे थंडावा देणारे १० सुपरफूड्स !

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

हीटवेल्हासून बचावासाठी योग्य आहार खूप महत्त्वाचा आहे. **टारबूज :** नैसर्गिक कूलर यामध्ये पाण्याचे प्रमाण जास्त असते, शरीर हायड्रेट ठेवते. शरीराला थंडावा देते. **काकडी :** काकडी शरीराला थंडावा देते आणि पचन सुधारते. याचा वापर सॅलेड स्वरूपात करू शकता. **दही :** पोटासाठी सुपरफूड आहे. हे एक नैसर्गिक प्रोबायोटिक आहे. जे पचन चांगले ठेवते. शरीर थंड राहते. **नारळ पाणी :** नारळ पाणी शरीराला नैसर्गिक इलेक्ट्रोलाइटचे काम करते. यामुळे घामाने गेलेले मिमरल्स ते भरून काढते.

१) ताणतणाव कमी होतो

हसल्यामुळे शरीरातील ताण कमी होतो. एंडॉर्फिन्स नावाचे ‘फील-गुड’ हार्मोन्स स्रवतात, ज्यामुळे मन प्रसन्न होते.

२) रोगप्रतिकारशक्ती वाढते

हास्यामुळे शरीराची रोगप्रतिकारक शक्ती बळकट होते. त्यामुळे आजारंपासून बचाव होण्यास मदत होते.

३) हृदयाचे आरोग्य सुधारते

हसताना रक्ताभिसरण सुधारते आणि हृदयावरचा ताण कमी होतो. त्यामुळे हृदय निरोगी राहण्यास मदत होते.

४) मानसिक आरोग्य चांगले राहते

हास्यामुळे नेराश्य, चिंता यांसारख्या समस्यांवर मात करण्यास मदत होते. मन सकारात्मक राहते. **५) नातेसंबंध दृढ होतात** एकत्र हसणारे लोक अधिक जवळ येतात. हास्य हे संवाद सुलभ करते आणि नात्यांमध्ये गोडवा निर्माण करते. आजच्या डिजिटल युगात

लोक सोशल मीडियामध्ये गुंतून राहत असले तरी खऱ्या अर्थाने मनमोकळेपणाने हसण्याचे क्षण कमी होत चालले आहेत. त्यामुळे अशा दिवसांच्या निमित्ताने आपण जाणीवपूर्वक हसण्याचा, नाटिका, स्पर्धा यांचे देण्याचा प्रयत्न करणे गरजेचे आहे. शाळा, महाविद्यालये, कार्यालये आणि विविध संस्थांमध्ये हास्ययोग, विनोदी कार्यक्रम, नाटिका, स्पर्धा यांचे आयोजन करून हा दिवस साजरा केला जातो. यामुळे समाजात सकारात्मकता आणि आनंदाचा संदेश पसरतो.

शेवटी, हास्य ही एक अमूल्य

देणगी आहे. ती कोणत्याही खर्चाशिवाय मिळते आणि इतरांनाही देता येते. त्यामुळे प्रत्येकाने आपल्या आयुष्यात हास्याला स्थान देऊन निरोगी आणि आनंदी जीवन जगण्याचा प्रयत्न करावा.

‘हसा, कारण हास्य हेच जीवन सुंदर बनविण्याचे सर्वात सोपे साधन आहे.’

शांत - चांगल्या झोपेसाठी चांगला पलंग नव्हे तर चांगली गादी आवश्यक आहे. सर्वोत्तम क्वालिटीच्या गादी साठी

एकमेव ४५ वर्षांचा समृद्ध अनुभव असलेले शोरूम

सीमा हॅण्डलूम हॉउस पारोला रोड, धुळे

मना सज्जना...

परम स्नेही मित्रहो,
समर्थ सदगुरु स्मरण व प्रभू श्रीरामचंद्र चिंतन करून श्लोक क्रमांक ३१, ३२ व ३३ या तिघांचा एकत्रित अर्थ समजावून घेऊ. या श्लोकांचे शेवटचे चरण देखील 'नुपेक्षी कदा राम दासाभिमाना' असेच आहे. आपण 'समर्थाचिया सेवकाकडे वक्र दृष्टीने पाहण्याची कुणाचीही प्राज्ञा नाही' हे पाहिले. आता या रामरायांनी कुणाकुणाला संकटकाळी सोडविले, कुणाकुणाचा उद्धार केला त्याचे वर्णन पुढील श्लोकात समर्थानी केले आहे.

श्लोक
**महासंकटी सोडले देव जेणे ।
प्रताप बळे आगळा सर्व गुणे ।
जया ते स्मरे शैलजा शुद्धपाणी ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमाना ॥३१॥**
महापराक्रमी रावणाने आपल्या तपसामर्थ्याने आणि शक्तीने अक्षरशः प्रत्यक्ष देवांनाच बंदी बनविले. त्यांना आपल्या लंका नगरीत सिंहासनाच्या पायाशी बांधले, अशी कथा आहे. अशा बंदीवान देवांना सोडविण्याचे कार्य रामरायांना करावे लागले. आपल्या अतुलनीय पराक्रमाने रामरायांनी देव मुक्त केले. या कारणांने प्रभू श्रीरामचंद्र महापराक्रमी म्हणून देखील ओळखले जातात. त्यांच्या या रूपाचे स्मरण प्रत्यक्ष शैलजा-शुद्धपाणी म्हणजे प्रत्यक्ष माता पार्वती आणि सांब सदाशिव शंकर हे देखील करतात. तेव्हा असे महापराक्रमी श्रीरामचंद्र

'महासंकटी सोडले देव जेणे'

आपल्या दासांची उपेक्षा करतीय काय ?
**अहिल्या शिळा राघवें मुक्त केली ।
पदी लागता दिव्य होऊन गेली ।
जया वर्णिता सिणली वेदवाणी ।
नुपेक्षी कदा रामदासाभिमाना ॥३२॥**
अहिल्या या आपल्या पत्नीला गौतममुनींनी शाप दिला. तेव्हापासून ती शिळा होऊन राहिली. त्यांच्या आश्रमात प्रभू श्रीरामचंद्र आले तेव्हा त्यांचा पदस्पर्श झाल्याने अहिल्या शापमुक्त झाली. ही कथा

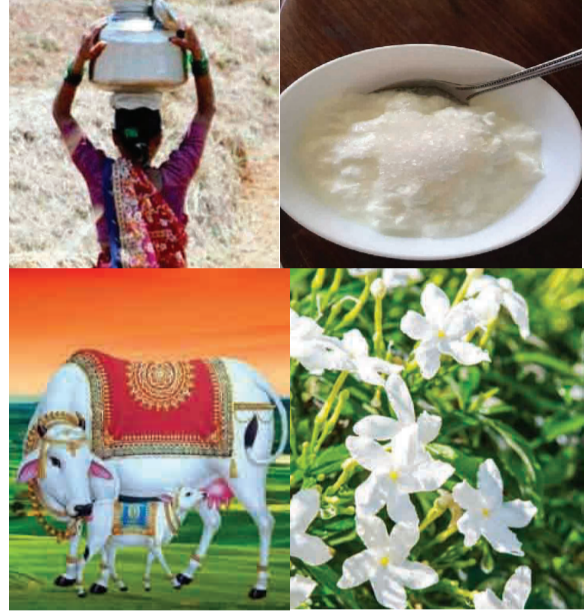
आपल्याला माहीतच आहे. पतीत्तोद्धार हे रामरायांचे ब्रीद आहेच.

**रामपाई शिळा जाली दिव्य बाळा ।
तैसाची सोहळा मानवांसी ॥**
अशी एक ओवी आहेच समर्थाची. ज्या प्रभू श्रीरामचंद्रांची लीला वर्णन करताना प्रत्यक्ष वेदही शिणले. असा श्रीरामभक्तांची उपेक्षा कदापि करणार नाही.
**वसे मेरूमांदार हे सृष्टीलज्जा ।
शशी सूर्य तारांगणे मेघमाळा ।
चिरंजीव केले जनी दास दोन्ही ।
नुपेक्षी कदा राम दासाभिमाना ॥३३॥**
जोवर या पृथ्वीवर नद्या, डोंगर, प्राणी मात्र ही सृष्टी आहे. जोवर आभाळात चंद्र, सूर्य, तारे आहेत. तारांगणे मेघमाळा आहेत. तोवर 'चिरंजीव' राहतील. असे वरदान प्रभू श्रीरामांनी आपल्या दोन परमप्रिय भक्तांना दिलेले आहे. मारुती आणि बिभीषण हे ते दोघे भक्त.
आपल्या पुराणात देव, दानव आणि मनुष्य यात फक्त देवांना अमृत प्राशन करायला मिळाल्याने ते अमर झाले आहेत. मनुष्याला अमर होता येत नाही. चिरंजीव होणे म्हणजे मृत्यूपासून सुटका. त्याचे भय नसणे. रामायण, महाभारत या काव्यांत आपल्याला सम चिरंजीव भेटतात.
अश्वत्थामा बलिव्यासो हनुमानश्च बिभीषण कृपः परशुरामश्च सप्तमे चिरंजीवीन...
अश्वत्थामा, बली, व्यास, हनुमान, बिभीषण, कृपाचार्य आणि परशुराम असे सात चिरंजीव आहेत.

यांना मृत्यू नाही. हे सगळे मानव योनीतील असून त्यांच्या विशिष्ट कार्यांमुळे त्यांना प्रसंगी शाप किंवा वरदान म्हणून चिरंजीवत्व मिळाले आहे. आजही हजारो वर्षांपासून त्यांना मृत्यू आलेला नाही, असे समजले जाते.
असो, परंतु प्रभू श्रीरामांची कृपा म्हणून चिरंजीव झालेले हनुमान आणि बिभीषण हे दोघेच.
प्रभू श्रीरामचंद्र हे कसे भक्तवत्सल आहेत त्याचे उदाहरण सदगुरु संतश्री सखाराम महाराजांच्या लीळाचरित्र ग्रंथात काही ओव्यांमध्ये वाचायला मिळते.
**बाळ उपमन्युची वाटी शूद्र । परि तथा दिधला क्षीरसमुद्र ।
धावा करिता गजेंद्र । हाके सरशी उदारीला ।
ध्रुव बाळ तो अजाण । पित्याचा अंक न मिळे देखेण ।
तुजलागी आला शरण । अढळ पद तथा दिधले ।
रावण बंधू बिभीषण । तथा दिधले लंका भुवन ।
बळीचे करशील द्वार रक्षण । कृपा सागरा दातारा ।
सत्वासि राखीला हरिचंद्र राजा । संकटी सापडता पांडव भाजा ।
धांवण्या धांवलाशी अधोक्षजा मग का मजला अन्वेषी ।**

जय जय रघुवीर समर्थ !
- भाऊसाहेब देशमुख, अमळनेर.
मो. : 94203 89541

॥ मंगळ ॥ पान

दर्शनीय शुभ वस्तू

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा
भारतीय संस्कृती आणि लोकपरंपरेत शुभ कार्यासाठी घराबाहेर पडताना काही विशिष्ट गोष्टींचे दर्शन किंवा काही घटनांना शुभ शकून मानले जाते.
पाण्याने भरलेला कुंभ : घराबाहेर पडताना समोरून कोणी पाण्याने भरलेला हंडा किंवा कलश घेऊन येत असेल, तर ते अत्यंत शुभ मानले जाते.
दही आणि साखर : कामाला निघण्यापूर्वी दही-साखर खाणे केवळ शास्त्रोक्त नाही तर आरोग्यासाठीही (थंडावा देण्यासाठी) चांगले मानले जाते.
पांढरी फुले : प्रवासाला निघताना पांढऱ्या फुलांचे दर्शन होणे शांतता आणि यशाचे प्रतीक मानले जाते.
गाय आणि वासरू : गाईने आपल्या वासराला दूध पाजताना पाहणे हे भाग्योदयाचे लक्षण मानले जाते.
पक्षी : उजव्या बाजूने पक्ष्यांचे उडणे किंवा निळकंठ पक्ष्याचे दर्शन होणे शुभ मानले जाते.
मासे : सकाळी कामाला जाताना मासे दिसणे (किंवा माशांचे दर्शन) प्रगतीचे लक्षण मानले जाते.
मंदिराचा घंटा नाद : घराबाहेर पडल्याबरोबर मंदिरातून शंखनाद किंवा घंटेचा आवाज ऐकू येणे ही देवाची कृपा मानली जाते.
भजन किंवा मंगल वाद्य: सनई, ढोल किंवा भजनाचा आवाज कानावर पडणे शुभ असते.
अखंड तांदूळ (अक्षता) : बाहेर पडताना समोर अक्षता दिसणे शुभ असते.
आरसा : घराबाहेर पडण्यापूर्वी आरशात आपला चेहरा पाहून स्मितहास्य करणे सकारात्मकता वाढवते.

प्रवासाला निघताना घ्यायची काळजी
इष्टदेवतेचे स्मरण : ज्या कार्यासाठी जात आहात, तिथे यश मिळावे म्हणून आपल्या कुलदैवताचे किंवा गणपती बापाचे स्मरण करून उजवा पाय घराबाहेर आधी टाकावा.
शांत चिंत : सर्वात मोठा शुभ संकेत म्हणजे तुमचे मन प्रसन्न असणे. जर तुम्ही आनंदाने आणि आत्मविश्वासाने घराबाहेर पडलात, तर अर्थ यश तिथेच मिळते. हे संकेत परंपरेने चालत आलेले आहेत. मेहनतीला आणि नियोजनाला या सकारात्मक विचारांची जोड दिली की कामात यश मिळण्याची शक्यता नक्कीच वाढते.

नरहरि सुनार जी विद्वल भगवान को कबसे भगवान शिव जी का ही रूप मानने लगे?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा
नरहरि सुनार म्हते तो पंढरपुर में थे, किन्तु इनका हृदय काशी के भोले बाबा ने चुरा लिया था। शिव की भक्ति में ये इतने मगन रहते थे कि पंढरपुर में रहकर भी विद्वल भगवान को न तो इन्होंने कभी देखा और न ही देखने को उत्सुक थे। नरहरि सुनारी का काम करते थे। इसलिए जब सोने के आभूषण बनाते, तो उस समय भी शिव, शिव, शिव का नाम सतत इनके होंठों पर रहता। इसलिए इनके बनाए आभूषणों में भी दिव्य सौंदर्य झलकने लगता था।
पंढरपुर में ही रहता था एक साहूकार, जो कि विद्वल भगवान का भक्त था। उसके कोई पुत्र न था। उसने एक बार विद्वल भगवान से मनौती की कि यदि उसे पुत्र हुआ, तो वह विद्वल भगवान को सोने की करधनी (कमरबंद या कमर पट्टा) पहनाएगा।
विद्वल भगवान की कृपा से उसके पुत्र उत्पन्न हुआ। वह खुशी से पुत्र न सभाया और भागा-भाग नरहरि सुनार के पास सोना लेकर पहुंचा और बोला, नरहरि जी ! विद्वल भगवान ने प्रसन्न होकर मुझे पुत्र प्रदान किया है। अतः मनौती के अनुसार आज मैं विद्वल भगवान को रत्नजड़ित सोने की करधनी पहनाना चाहता हूँ। पंढरपुर में आपके अलावा इस प्रकार की करधनी और कोई नहीं गढ़ सकता। इसलिए आप यह सोना ले लीजिए

और पांडुरंग मंदिर में चलकर विद्वल भगवान की कमर की नाप ले आइए और जल्दी से करधनी तैयार कर दीजिए।
विद्वल भगवान का नाम सुनकर नरहरि जी बोले, "भैया! मैं शिवजी के अलावा किसी अन्य देवता के मंदिर में प्रवेश नहीं करता। इसलिए आप किसी दूसरे सुनार से करधनी तैयार करा लें। लेकिन साहूकार बोला, नरहरि जी! आपके जैसा श्रेष्ठ सुनार तो पंढरपुर में और कोई नहीं है, इसलिए मैं करधनी तो आपसे ही बनवाऊंगा। यदि आप मंदिर नहीं जाना चाहते हैं, तो ठीक है। मैं स्वयं विद्वल भगवान की कमर की नाप लेता हूँ। नरहरि जी ने मजबूरी में इसे स्वीकार कर लिया। साहूकार विद्वल भगवान की कमर का नाप लेकर आ गया और नरहरि जी ने उस नाप की रत्नजड़ित सोने की करधनी बना दी। साहूकार आनंद पूर्वक उस करधनी को लेकर अपने आराध्य देव विद्वल भगवान को पहनाने मंदिर गया। जब पुजारी जी वह करधनी विद्वल भगवान को पहनाने लगे, तो वह करधनी कमर से चार अंगुल बड़ी हो गई। साहूकार करधनी लेकर वापिस नरहरि जी के पास लौटा और उस करधनी को छोटा करवा लिया। जब वह पुनः करधनी लेकर मंदिर पहुंचा और पुजारी ने वह करधनी विद्वल भगवान को पहनानी चाही, तो अबकी बार वह चार अंगुल छोटी निकली।

नरहरि जी ने करधनी फिर बड़ी की, तो वह चार अंगुल बढ़ गई। फिर छोटी की, तो वह चार अंगुल कम हो गई। ऐसा चार बार हुआ। पुजारी जी व अन्य श्रद्धालुओं ने साहूकार को सलाह दी कि नरहरि जी स्वयं ही विद्वल भगवान की कमर की नाप ले लें। साहूकार के अत्यधिक अनुरोध-विनय करने पर नरहरि जी बड़ी मुश्किल से विद्वल भगवान के मंदिर में जाकर स्वयं नाप लेने को तैयार हुए। किन्तु कहीं उन्हें विद्वल भगवान के दर्शन न हो जाएँ, यह सोचकर उन्होंने साहूकार के सामने यह शर्त रखी कि मंदिर में घुसने से पहले मैं अपनी आँखों पर पट्टी बाँध लूँगा और हाथों से टटोल कर ही आपके विद्वल भगवान की कमर की नाप ले सकूँगा। साहूकार ने नरहरि जी की यह शर्त मान ली। अनेक शिवालयों से घिरे पांडुरंग मंदिर की ओर कदम बढ़ाने से पहले नरहरि जी ने अपनी आँखों पर पट्टी बाँध ली। साहूकार इन्हें मंदिर के अंदर ले आया और विद्वल भगवान के सामने खड़ा कर दिया। जब नरहरि जी ने नाप लेने के लिए अपने हाथ आगे बढ़ाए और मूर्ति को टटोलना शुरू किया, तो उन्हें लगा कि वे पाँच मुख, दस हाथ वाले, सौँपों के आभूषण पहने हुए, मस्तक पर जटा और उसमें से प्रवाहित हो रही गंगा वाले शंकर भगवान की मूर्ति का स्पर्श कर रहे हैं। नरहरि जी ने सोचा, "कहीं साहूकार मुझ से ठिठोली करने के लिए विद्वल भगवान के मंदिर की जगह किसी शिवालय में तो नहीं ले आए हैं। यह सोचकर वे अपने आराध्य देव के दर्शन के लोभ से बच नहीं पाए और प्रसन्न होकर इन्होंने अपनी आँखों से पट्टी खोल दी। किन्तु आँखें खोलकर देखा तो उगे से रह गए। देखा सामने उनके

आराध्य शिव भगवान नहीं विद्वल ही खड़े हैं। झट इन्होंने फिर से अपनी आँखों पर पट्टी बाँधी और पुनः नाप लेने लगे। लेकिन जैसे ही इन्होंने पुनः मूर्ति के दोनों ओर अपने हाथ ले जाकर कमर की नाप लेने का प्रयास किया, तो इन्हें पुनः ऐसा आभास हुआ कि मानो वे अपने इष्टदेव बाधाम्बर धारी भगवान शिवजी का ही आलिंगन कर रहे हों। जैसे ही आँखों से पट्टी खोलकर देखा, तो पुनः विद्वल भगवान की मुस्कराती हुई छवि दिखलाई पड़ी। हड़बड़ाते हुए इन्होंने तुरंत अपनी आँखों पर पट्टी बाँध ली और फिर से मूर्ति की कमर का नाप लेने लगे। लेकिन आँखें बंद करने पर पुनः मूर्ति में शंकर भगवान का आभास हुआ। जब ऐसा तीन बार हुआ, तो नरहरि जी असमंजस में पंड गए। इन्हें समझ में आ गया कि शिव और विद्वल भगवान अलग-अलग नहीं हैं। जो शंकर हैं, वे ही विद्वल (विष्णु) हैं और जो विद्वल (विष्णु) हैं, वे ही शंकर हैं। अब तो इन्होंने झट अपनी आँखों पर बाँधी अज्ञान की पट्टी उतारकर फेंकी और क्षमा माँगते हुए विद्वल भगवान के चरणों में गिर पड़े और सुबक-सुबककर रोते हुए कहने लगे, हे विष्वक् के जीवनदाता ! मैं आपकी शरण में आया हूँ। मैं शिवजी में और आपमें अंतर करता था। इसीलिए मुझ नराधम ने आज तक आपके दर्शन तक न किए। आज आपने मेरे मन का अज्ञान और अंधकार दूर कर दिया। कृपया अपने इस अपराधी को क्षमा कर दीजिए। नरहरि जी की इस सरलता पर विद्वल भगवान रीझ गए और उन्होंने प्रसन्न होकर नरहरि के इष्टदेव शिवजी को सम्मान देते हुए अपने शीश पर शिवलिंग धारण कर लिया। विद्वल भगवान को सिर पर शिवलिंग धारण किए देखकर नरहरि जी और भी अधिक रोमांचित हो गए और अश्रुपात करते हुए गद्गद स्वर से उनकी स्तुति करने लगे। अब की बार नरहरि जी ने विद्वल भगवान की कमर की नाप लेकर प्रेम पूर्ण हृदय से जो करधनी बनाई, वह उनकी कमर में बिल्कुल ठीक बैठी। विद्वल भगवान को रत्नजड़ित करधनी पहने देख नरहरि जी और साहूकार भाव-विभोर हो उठे। अब नरहरि जी विद्वल भगवान को अपने इष्ट देव शिव भगवान का ही रूप मानने लगे थे, अतः ये विद्वल-भक्तों के वारकरी मंडल में शामिल हो गए। ये विद्वल, विद्वल, विद्वल, विद्वल का भाग्यशाम संकीर्तन करते हुए मस्ती में नृत्य करते। आज भी अपने सिर पर शिवलिंग धारण किए पंढरपुर के विद्वल भगवान के दर्शन कर भक्तजनों को नरहरि सुनार की इस कथा की बरबस याद आ जाती है।

जय जय विद्वल...!

पौराणिक कथा भृगुपुत्र शुक्राचार्य दैत्य गुरू कसे झाले? भारद्वाज पक्षी

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा
श्रीरामांनी वसिष्ठाला विचारले, हा बाहेरील संसार मनामध्येच कसा विस्तारला जातो, हे आपण मला दृष्टान्ताने समजावून सांगावे. यावर वसिष्ठांनी शुक्राची कथा सांगितली. दैत्य गुरू शुक्राचार्य हे महर्षी भृगु यांचे पुत्र होत तर ब्रम्हदेव यांचे नातू होते. भृगुपुत्राची मंदार पर्वतावर तप करीत असता, त्यांचा बुद्धिमान पुत्र शुक्र त्यांची सेवा करीत असे. ज्ञान व अज्ञानाच्या सीमारेषेवर असलेला तरुण शुक्र वेगवेगळ्या कल्पना करीत आपला वेळ घालवीत असे. एकदा भृगुपुत्राची समाधिस्थ असता शुक्राची नजर आकाशमार्ग चाललेल्या एका अप्सरेकडे गेली. शुक्र देहाने जरी तिच्या मागून गेला नाही, तरी तो मनाने तिच्यात गुंतला. डोळे मिटून तो मनोराच्यात गढून गेला. तिच्या मागून तो स्वर्गात पोचला, नंदनवानात हिंडला, कल्पवृक्षाखाली बसला, एवढेच काय त्याने इंद्राला जवळून वंदन केले. इंद्रानेही त्याला सन्मानाने वागवून तेथे ठेवून घेतले. तिथे ती अप्सरा त्याला भेटली व दोघांनी अनेक

वर्षे तेथे सुखाने वास्तव्य केले. पुढे त्याला आपले पुण्य क्षीण झालेसे वाटले व आता आपण पृथ्वीवर पडणार, या भीतीने त्याचे दिव्य शरीर नष्ट होऊन तो खरेच खाली पडला. शुक्राचा स्थूल देह नष्ट झाला पण मरते समर्थीच्या नाना प्रकारच्या वासनांनी अनेक जन्म, अनेक वेगवेगळी शरीरे यांचा अनुभव घेत घेत शेवटी समंगा ऊर्फ महानदीच्या काठी तो मोठ्या समाधानाने तप करीत बसला. भृगुच्याजवळ असलेला शुक्राचा देह आता क्षीण, जर्जर झाला व जमिनीवर कोसळला. समाधीतून जागे झाल्यावर पुत्राचा देह पाहातच भृगू कालावर संतापले. आपल्या पुत्राचे त्या कालाने हरण केले म्हणून ते त्याला शाप देणार, एवढ्यात भगवान कालच प्रकट होऊन म्हणाले, नेमून दिलेले काम आम्ही केले. शाप देऊन तू आपल्या तपाचा नाश कशाला करतोस ? तू समाधीत असता शुक्राचे मन अनेक ठिकाणी आसक्त झाले, अनेक जन्म उपभोगून आता तो समाप्तीरावर तप करीत आहे. मग भृगूने योगदृष्टीने आपल्या पुत्राच्या चरित्राचा विचार केला. कालाची क्षमा मागितली. भूतमात्रांना स्थूल व सूक्ष्म अशी दोन शरीरे असून, ती दोन्ही वस्तुतः मनच

घेत तो शुक्र परमपदापासून पूर्वकल्पातील आपल्या संकल्पामुळे उत्पन्न झाला. या नंतर शुक्राचार्य दैत्यांचे गुरू होऊन त्यानी वेळोवेळी देवाना त्रस्त करून सोडले. गुरू शुक्राचार्य यांना भाग्य असेही म्हटलेले आहे. आपल्या सर्वांच्याच पत्रिकेत असलेला शुक्र बिघडला की विवाहसौख्य पार बिघडते. शुक्र हा सौख्याचा तारक ग्रह आहे. तेव्हा खालील जप करावा. हिमकुंद मृणालाभं दैत्याना परम गुरू सर्व शास्त्र प्रवक्तारं भाग्यवम प्रणामाम्यहं आजही गुरू शुक्राचार्यांच्या स्थानावर मुहूर्त वेळ-नक्षत्र यांचे कोपातेंही दोष न लागता बाराही महिने विवाह सोहळे होतात. पेशव्यांनी वाडशाच्या अवशेषातून देवळाच्या ओवऱ्या पूर्वी बांधलेल्या असून समोर विष्णू, गणपती यांची मंदिरे आहेत. काळ्या गुळगुळीत दगडाचे विष्णू मंदिर प्रसिद्ध आहे, त्याच्या पायथ्याशी पूर्वी गोदावरी नदीचा घाट होता. त्याच्या खुणा व शिलालेख आजही पाहावयास मिळतो. दोन्ही मंदिरांच्या मध्यात संजीवनी पार उत्तरपूर्वेस कच देवाचे मंदिर असून संजीवनी मंत्र देतेवेळी भगवान शंकर (त्रंबकेश्वर) येथे गुप्त रूपाने आले असे मानले जात असल्याने

प्रतिबंबकेश्वराचे मंदिर येथे आहे. भगवान शंकर गुप्त रूपाने येथे आले असे मानले जात असल्याने या मंदिरासमोर नंदीची स्थापना झालेली नाही. महाशिवरात्र पर्व काळात येथे मोठ्या प्रमाणात भाविक दर्शनासाठी येतात. शुक्राचार्य मंदिराचा रामानुग्रह टूटल्या बर्तीने व पंचक्रोशीतील भाविकांच्या सहकार्याने याचा जीर्णोद्धार करण्यात आला आहे. गुरूपौर्णिमा उत्सव काळातही येथे मोठे उत्सव होतात. गुरू शुक्राचार्यांची पालखी गंगाभेटीस तसेच दसरा (विजयादशमी) सीमोल्लंघनाच्या वेळी देवी मंदिरात नेण्याचा प्रथात येथे आहे. कुंभमेळा पर्वता व मंदिरापासून गोदावरी नदी पात्रापर्वीत शोभायात्रा काढली गेली. शिर्डी साईबाबा मंदिरापासून नगर-मनमाड महामार्गावर हे बेट कोणत्याच स्थान १५ किलोमीटर अंतरावर आहे. ज्यांच्या पत्रिकेत शुक्रबळ नसेल, शुक्र अस्तंतत झाला असेल, विवाह जुळत नसेल, विवाह सौख्य नसेल अशा व्यक्तींनी या गुरू शुक्राचार्य यांच्या स्थानास अवश्य भेट घेऊन मूर्तिस अभिषेक करावा.

शुभ भवनतु.